УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ – ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ

Докторске академске студије

ИЗВЕШТАЈ КОМИСИЈЕ ЗА ОЦЕНУ НАУЧНЕ ЗАСНОВАНОСТИ ТЕМЕ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

Кандидат

Мср Маја Бећић Ћосић

Радни наслов теме докторске дисертације

Темпорални предлошко-падежни адвербијали уз дуративне глаголе у савременом грчком и српском језику

Предложени ментор

Доц. др Анка Рађеновић

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ ЗА ОЦЕНУ НАУЧНЕ ЗАСНОВАНОСТИ ТЕМЕ

1.1. ДАТУМ И ОРГАН КОЈИ ЈЕ ИМЕНОВАО КОМИСИЈУ

Одлуком бр. 1108/1 донетом дана 26.4.2023. Наставно-научно веће Филолошког факултета Универзитета у Београду образовало је, уз сагласност предложених чланова, Комисију за оцену научне заснованости теме докторске дисертације докторанда Маје Бећић Ћосић под насловом „Темпорални предлошко-падежни адвербијали уз дуративне глаголе у савременом грчком и српском језику".

1.2. САСТАВ КОМИСИЈЕ ЗА ОЦЕНУ НАУЧНЕ ЗАСНОВАНОСТИ ТЕМЕ

1. ПРЕДСЕДНИК КОМИСИЈЕ
   Име и презиме: др Војкан Стојичић
   Звање: доцент
   Ужа научна област: Неохеленистика
   Датум избора у звање: 31.5.2022.
   Установа на којој је запослен: Универзитет у Београду – Филолошки факултет

2. ЧЛАН КОМИСИЈЕ
   Име и презиме: др Милош Ковачевић
   Звање: редовни професор

Ужа научна област: Српски језик
Датум избора у звање: 1.9.2005.
Установа на којој је запослен: Универзитет у Београду – Филолошки факултет

3. ЧЛАН КОМИСИЈЕ
Име и презиме: др Дарко Тодоровић
Звање: редовни професор
Ужа научна област: Класичне науке
Датум избора у звање: 20.4.2023.
Установа на којој је запослен: Универзитет у Београду – Филозофски факултет

II ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ КАНДИДАТА ЗА ИЗРАДУ ДИСЕРТАЦИЈЕ

2.1. БИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Рођена је 5. јуна 1993. године у Крагујевцу. На Филолошком факултету Универзитета у Београду дипломирала је 2016. године и завршила основне академске студије првог степена, студијски програм Језик, књижевност, култура, модул Грчки језик, књижевност, култура. Филолошки факултет јој је октобра 2015. доделио Похвалу за изузетан успех постигнут на основним академским студијама. Мастер академске студије, студијски програм Језик, књижевност, култура на Филолошком факултету Универзитета у Београду завршила је 2019. године и одбранила мастер рад под називом „Рецептивне и продуктивне језичке активности у настави савременог грчког језика - анализа уџбеничког комплета *Ταξίδι στην Ελλάδα 1, 2, 3*“ (под менторством доц. др Војкана Стојичића). Године 2017. завршила је и мастер академске студије, студијски програм Менаџмент (смер Менаџмент људских ресурса) на Факултету организационих наука Универзитета у Београду. Школске 2019/2020. године уписала је докторске академске студије на Филолошком факултету Универзитета у Београду, студијски програм Језик, књижевност, култура, модул Језик.

Од летњег семестра школске 2017/2018. године држи вежбе и учествује у реализацији колоквијума и испита на основним академским студијама, у звању сарадника у настави, за ужу научну област Неохеленистика, предмет Грчки језик и књижевност. Децембра 2019. године изабрана је у звање лектора, за ужу научну област Неохеленистика, предмет Савремени грчки језик. Учествовала је са рефератима на више међународних научних и стручних скупова у земљи и иностранству, док је похађала и више семинара и програма усавршавања. Додатно, обавила је и Еразмус+ КА103 праксу, при Центру за византијске, неохеленске и кипарске студије Универзитета у Гранади, Краљевина Шпанија. Члан је Асоцијације за неохеленске студије Србије и Друштва за примењену лингвистику Србије, док је суделовала и у организацији Петнаестог међународног конгреса грчке лингвистике, који је одржан од 15. до 18. септембра 2022. године на Филолошком факултету Универзитета у Београду.

2.2. БИБЛИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

1. Рађеновић А., Бабић Ћосић М. (2022). Позиционирање перфекта у модерном грчком језику и његови преводни еквиваленти на српском“. У: *Језици и културе у времену и простору* X/1, (423-430). Нови Сад: Универзитет у Новом Саду, Филозофски факултет. https://digitalna.ff.uns.ac.rs/sadrzaj/2022/978-86-6065-717-8
2. Бабић Ћосић, М. (2022). Генитив у настави савременог грчког језика као страног. *Методички видици*, 13, 233-250. https://doi.org/10.19090/mv.2022.13.233-250

3. Бећић Ћосић, М., Костић, А., Ламбропулу, М. (2022). О супротним везницима у напоредном и зависном односу: случај изворних говорника српског који усвајају модерни грчки као страни језик. *Анали Филолошког факултета,* 34(1), 107–124. https://doi.org/10.18485/analiff.2022.34.1.7
4. Бећић Ћосић, М. (2022). О неким предлозима у граматикама и приручницима за учење савременог грчког језика као страног. *Philologia Mediana,* 14, 573-586. https://doi.org/10.46630/phm.14.2022.39
5. Бећић, М. (2021). Ово је трећи пут како се преселио. - Перфекат или аорист у модерном грчком језику*?. Анали Филолошког факултета*, 33 (1), 49-64. https://doi.org/10.18485/analiff.2021.33.1.3
6. Бећић, М., Костић, А. (2021). Модерни грчки као страни језик на Балкану – изазови и перспективе у универзитетској настави. У: *Мапирање балканских рута 2: књижевни, културни и лингвистички пејзажи – европске перспективе*, (107-123). Београд: Филолошки факултет Универзитета у Београду, Факултет за хуманистичке науке, Катедра за албански језик и књижевност Универзитета у Валони „Исмаил Ћемаљи". https://doi.org/10.18485/mbr.2021.2.ch7
7. Костић, А., Бећић, М. (2019). Језичка анксиозност: Говорна продукција у настави модерног грчког као страног језика. У: *Језици и културе у времену и простору* VIII/2, (455-469). Нови Сад: Универзитет у Новом Саду, Филозофски факултет. https://digitalna.ff.uns.ac.rs/sadrzaj/2019/978-86-6065-543-3
8. Бећић, М. (2019). И лингвистичка и комуникативна компетенција? Анализа уџбеничког комплета ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ. *Примењена лингвистика* 20, 69-86. https://doi.org/10.18485/primling.2019.20.6

III ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ПРЕДЛОЖЕНОГ МЕНТОРА

Име и презиме ментора: др Анка Рађеновић
Звање: доцент
Датум избора у звање: 10.7.2023.
Установа на којој је запослен: Универзитет у Београду – Филолошки факултет
Ужа област научно-истраживачког рада: Неохеленистика

Радови ментора из уже научне области којој припада тема предложене дисертације (најмање пет радова):

1.	Рађеновић, А., Бећић Ћосић М. (2022). Позиционирање перфекта у модерном грчком језику и његови преводни еквиваленти на српском. *Језици и културе у времену и простору, X/1,* (423-431). Нови Сад: Филозофски факултет. **ISBN: 978-86-6065-717-8.** Доступно на: https://digitalna.ff.uns.ac.rs/sadrzaj/2022/978-86-6065-717-8
2.	Рађеновић, А. (2019). Усвајање морфологије прошлих глаголских времена у почетном учењу страног језика. *Филолошка истраживања данас*, *том 9: Рано и почетно учење страних језика у формалном образовању* (277-295). Београд: Филолошки факултет. **UDK 811.14′366.581 81′243(497.11), ISBN 978-86-6153-533-8.** Доступно на http://doi.fil.bg.ac.rs/pdf/eb_ser/fid/2019/fid-2019-9-ch15.pdf
3.	Рађеновић, А. (2018). Категорија глаголског начина/модалности у настави савременог грчког као страног. *Наслеђе, 39.* Крагујевац: Филолошко-уметнички факултет, 187-200. **UDK 371.3::811.14'06'243, ISSN1820-1768** Доступно на http://www.filum.kg.ac.rs/dokumenta/izdavastvo/nasledje/brojevi/Nasledje_39_.pdf
4.	Rađenović, A. (2017). Η άποψη και ο χρόνος στην εκμάθηση της Νέας Ελληνικής ως ξένης γλώσσας. *Πρακτικά του 3ου Συνεδρίου των νεοελληνιστών των βαλκανικών χωρών «Ο Ελληνισμός ως πολιτιστικός και οικονομικός παράγοντας στα Βαλκάνια (1453-2015): Γλώσσα, λογοτεχνία, τέχνη, κοινωνία»* (114-121). Bucureşti: UER PRESS. **ISBN 978-606-94322-1-1**

5.	Рађеновић, А. (2016). Глаголски вид у српском и савременом грчком: између семантике и прагматике. *Анали Филолошког факултета XXVIII*, *свеска 2*. Београд: Филолошки факултет, 285-303. **UDK 811.163.41'367.625 81.14'06'367.625, ISSN 0522-8468** Доступно на http://doi.fil.bg.ac.rs/pdf/journals/analiff/2016-2/analiff-2016-28-2-15.pdf

Комисија сматра да доц. др Анка Рађеновић испуњава услове за ментора ове докторске дисертације.

IV ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ПРЕДЛОЖЕНЕ ТЕМЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

4.1. ФОРМУЛАЦИЈА НАСЛОВА ТЕМЕ

Комисија закључује да је предложени наслов докторске дисертације, „Темпорални предлошко-падежни адвербијали уз дуративне глаголе у савременом грчком и српском језику", прикладан и да јасно репрезентује суштину предложене теме истраживања.

4.2. ПРЕДМЕТ ИСТРАЖИВАЊА

Предмет научног истраживања ове докторске дисертације представљају темпорални предлошко-падежни адвербијали у савременом грчком и српском језику. Поред спацијалности, темпоралност представља једну од основних семантичких категорија, те самим тим и темпоралне допуне, уз локативне, представљају најфреквентније типове адвербијалних допуна.

Кандидаткиња скреће пажњу на то да темпоралност представља категорију која се сматра изузетно сложеном, те тешко разумљивом, што имплицира да и поимање темпоралних односа који проистичу из концептуализације времена може бити комплексно, те теже разумљиво у односу на поимање просторних односа, будући да су се темпорални изрази развили након локативних. С тим у вези, људи време поимају најчешће у спацијалном смислу имајући у виду да се локативне и темпоралне релације приказују на исти начин, путем истих граматичких, морфолошких и синтаксичких средстава (Lyons, 1977: 718; Clark, 1973; Jackendoff, 1983: 189). То значи да конструкције које се користе с циљем изражавања темпоралних односа неретко тежиште стављају на продужетак или скраћивање радње, повратак у прошлост или њено локализовање у будућност (Whorf 1956; Lakoff & Johnson 1980; Binnick 1991).

Са наведеним ставовима у вези са комплексношћу темпоралности слаже се и Биник (Binnick, 1991: 300), који је мишљења да њу, поред самих глагола и глаголских времена, одређују и други фактори, од којих су најзначајнији темпорални адвербијали, а који у великој мери доприносе семантичкој интерпретацији реченице. Описујући и класификујући детаљније темпоралне адвербијале, Биник (Binnick, 1991: 300) прво полази од највеће групе коју чине прилози за време, а који се употребљавају као временске одредбе и допуне, додајући, затим, да темпорално прилошко значење може бити исказано и именицама, именским и предлошко-падежним конструкцијама, идиомима или самом комбинацијом прилога у сложене целине.

У савременом грчком језику, темпорални адвербијали упућују на временски интервал у односу на тренутак говорења (Xydopoulos, 1996: 83), док њихову функцију, поред прилога за време (нпр. τότε/тада, κάπου κάπου/понекад), могу вршити и различите прилошке синтагме, сачињене неретко од предлошке фразе (нпр. στις πέντε η ώρα/ у пет сати, από τότε/од тада, ως αύριο/до сутра, μετά το μάθημα/после часа) (Νάκας, 1987: 31; Holton et al., 2000: 257; Καρανικόλας et al., 2006: 105-106). Додатно, потребно је истаћи да се с циљем изражавања темпоралности користи и темпорални акузатив (нпр. την Κυριακή/у недељу), као и именице у генитиву (нпр. του χρόνου/следеће године), будући да у овом језику постоје четири падежа (номинатив, генитив, акузатив и вокатив), што је последица реструктурирања падежног система грчког језика. Наиме, губитак датива, који је постојао у класичном грчком, али и

полисемије косих падежа (акузатива и генитива) довели су до крајње, данашње форме падежног система савременог грчког (Mertyris 2015: 159−160; Anagnostopoulou & Sevdali 2020: 992; Horrocks 2010). Но, упркос тој чињеници, слична ситуација као у савременом грчком запажа се и у српском језику, где се у синтакси падежа појављују темпорални генитив, темпорални акузатив, темпорални инструментал и темпорални локатив. Такође, временска значења у овом језику могу се изразити не само темпоралним адвербијалима, који представљају веома широку и хетерогену категорију у семантичком смислу (Antonić, 2001: 48), већ и различитим језичким средствима (предлошким конструкцијама, темпоралним придевима, темпоралним прилозима, именским изразима или прилошким адвербијалима), те њиховим комбиновањем (нпр. у пола пет, на почетку часа, јуче…) (Шафер, 2014: 29).

С тим у вези, питање предлошких, тј. предлошко-падежних конструкција, поготово из синтаксичко-семантичке перспективе неодвојиво је од питања предлога. Поједини аутори (Θωμόπουλος, 1945: 79; Τζάρτζανος, 1946: 142; Стевановић, 1986: 379; Νάκας, 1987: 19; Τριανταφυλλίδης, 2002: 386; Saint-Dizier, 2006: 2; Klikovac, 2006: 19; Tsiotsiou-Moore, 2008: 133) предлоге посматрају као помоћне речи које служе за означавање односа одређених падежних облика самосталних речи према другим речима у реченици, али и чија је функција да ближе одреде наведени однос, док према Белићу (1998: 91), представљају речи настале од прилошких речи, или, пак, од прилошких значења неких других речи. Стога, „говорити о значењу било ког приједлога значи говорити о синтаксичким окружењима у којима се он остварује“ (Ковачевић, 1981: 136). Другим речима, синтаксичка функција предлога јесте да именице или њихове еквиваленте учине адјунктима, где предлошка фраза има функцију предлошког објекта, допуне или модификатора глагола са његовом допуном. Тако, предлошка фраза најчешће стоји у предикату, док као модификатор глагола има адвербијалну функцију (Bugarski, 1996: 32).

Будући, дакле, да предлози представљају високо полисемичне речи, те указују на различите релације између реченичних ентитета, првенствено адвербијалног типа (место, време, узрок, начин, порекло…) у дисертацији ће се настојати да фокус буде на оним предлошко-падежним конструкцијама које у генитиву и акузативу у савременом грчком језику исказују темпоралност, те да се упореде са конструкцијама у српском језику. Наведене теоријске поставке и представљање могућих проблема и недостатака у досадашњим истраживањима, помажу нам да уобличимо предмет проучавања рада, а чију основу чини контрастивна анализа темпоралних предлошко-падежних адвербијала у савременом грчком и српском језику. Будући да у савременом грчком, у односу на српски, због мањег броја падежа, предлози имају значајну улогу приликом формирања темпоралних односа, од посебног је значаја имати увида у начин на који се у ова два индоевропска језика поима и изражава темпус.

С тим у вези, кандидаткиња напомиње да ће проблематици истраживања настојати да приступи путем синтаксичке и семантичке анализе предлошко-падежних конструкција са темпоралним значењем уз дуративне глаголе, попут нпр. глагола διαρκώ/трајати и њихових синонима, док ће у зависности од корпуса анализа бити проширена и на друге конструкције. Будући да су дуративни глаголи директно везани за аспект глагола, самим тим, и број предлошко-падежних конструкција с временским значењем биће ограничен. У наставку, анализа ће подразумевати контрастирање и указивање на уочене истоветности, сличности и разлике у наведена два језика. Корпус ће чинити примери ексцерпирани из Корпуса савременог грчког језика (http://web-corpora.net/GreekCorpus/search), док ће се еквивалентни примери у српском језику ексцерпирати из Корпуса савременог српског језика Математичког факултета Универзитета у Београду (http://www.korpus.matf.bg.ac.rs/). Такође, настојаће да анализу прошири и примерима ексцерпираним из граматика и приручника за учење савременог грчког као страног, као и књижевних дела одабраних грчких и српских писаца XX века, како би се добио потпунији приказ начина исказивања темпоралности у два језика.

На основу наведеног, Комисија закључује да је предложени предмет истраживања својом сложеношћу, актуелношћу и значајем прикладан за истраживање у оквиру докторске дисертације.

4.3. ОСНОВНЕ ХИПОТЕЗЕ

Рад се заснива на следећим хипотезама:

1. Захваљујући реструктурирању падежног система грчког језика, акузатив представља падеж који ће имати најфреквентнију употребу приликом исказивања темпоралности у модерном грчком језику.
2. Темпоралном акузативу у савременом грчком језику одговараће предлошко-падежни акузатив у српском.
3. Предлози који творе предлошко-падежне конструкције са темпоралним значењем у генитиву у савременом грчком, у великој мери представљају наслеђе из класичног грчког језика. Тако ће и предлошко-падежне конструкције наведеног типа најчешће представљати петрифициране облике (нпр. *προ μεσημβρίας, επί μακρόν*…).
4. Предлошко-падежне конструкције са темпоралним значењем у савременом грчком повезане су са другим аспектима језика, као што су глаголско време, аспект и контекст.

4.4. ЦИЉ ИСТРАЖИВАЊА И ОЧЕКИВАНИ РЕЗУЛТАТИ

Основни циљ истраживања мср Маје Бећић Ћосић је да испита и утврди однос међузависности дуративних глагола и предлошко-падежних допуна са темпоралним значењем у савременом грчком језику са освртом на српски. Један од циљева рада јесте и да опише и класификује темпоралне адвербијале, као и оне категорије речи које могу вршити наведену функцију (прилози за време, предлошко-падежне конструкције, идиоми…) и да прикаже основне карактеристике падежних система и предлошко-падежних конструкција с временским значењем уз дуративне глаголе у савременом грчком, као и њихове еквиваленте у српском језику. Уз помоћ контрастивне анализе и теоријског оквира досадашњих релевантних истраживања, у раду ће се анализирати категорија темпоралности, коју поред самих глагола и глаголских времена одређују и други фактори, од којих су најзначајнији темпорални адвербијали који у великој мери доприносе семантичкој интерпретацији реченице.

Очекивани резултати рада подразумевају представљање основих начина исказивања темпоралности помоћу темпоралних предлошко-падежних адвербијала уз дуративне глаголе у савременом грчком језику, те указивање на истоветности, сличности и разлике у односу на српски језик, на основу наведеног корпуса и постављених хипотеза. У оквиру рада понудиће се детаљнија објашњења која се тичу специфичности које се могу уочити приликом овог процеса, али и створити основа за даља истраживања, што може бити подстицајно и за даље развијање контрастивне граматике савременог грчког и српског језика. Такође, резултати добијени овим истраживањем, те теоријско знање у вези са исказивањем темпоралности и улогом предлошко-падежних конструкција у том процесу, моћи ће да се примене и у дидактичке сврхе, првенствено када је реч о настави савременог грчког као страног језика.

4.5. ПЛАН РАДА И МЕТОДЕ ИСТРАЖИВАЊА

Истраживање се методолошки заснива на дескрипцији, а затим и на контрастивној анализи предлошко-падежних конструкција са адвербијалним, темпоралним значењем уз дуративне глаголе у савременом грчком и српском језику, поредећи истоветности, сличности и разлике у ова два индоевропска језика. Конкретније, тежиште рада биће на теоријском приказу карактеристика падежног система савременог грчког и српског језика, с посебним фокусом на представљању и анализи предлошко-падежних конструкција за изражавање темпоралног значења, но, будући да сама теоријска проматрања нису довољна, истраживање ће бити

продубљено контрастивном анализом, док ће тврдње бити поткрепљене и адекватним примерима из корпуса. У том смислу посебан изазов представља конфронтирање предлошко-падежних конструкција са темпоралним значењем уз наведен тип глагола који чине допуне у акузативу и генитиву у савременом грчком са истим типом предлошко-падежних конструкција у локативу и инструменталу у српском језику, будући да инструментал и локатив савременом грчком нису својствени. Додатно, настојаће се пружању детаљног приказа и објашњења основних особености падежних система ова два језика, те да се што је могуће јасније сагледају њихова прожимања.

Прелиминарни план рада обухвата следеће целине:

Уводни део рада представља увод у тезу, где ће бити дат ближи увид у предмет, циљеве, задатке и корпус научног истраживања, као и очекиване резултате и научни допринос.

У наставку, у првом делу рада, биће дат преглед истраживања чију полазну тачку чини теорија контрастивне лингвистике заснована на методама контрастивне анализе, док ће бити представљена и методологија истраживања.

У другом делу рада биће изложена методологија која укључује преглед теорија различитих аутора о категорији темпоралности. Додатно, биће дат и приказ и класификација темпоралних адвербијала и других врста речи које ову функцију могу вршити, указујући на њихову улогу и значај.

Трећи део рада ће обухватити представљање основних карактеристика падежних система савременог грчког и српског језика. У наставку, фокус ће бити на представљању особености предлога, односно на приказу синтаксичко-семантичних карактеристика ове адеклинабилне врсте речи, а затим и предлошко-падежних конструкција с темпоралним значењем.

У четвртом делу рада ближе ће бити анализирани примери ексцерпираних из корпуса, те ће фокус бити на приказу, а затим и контрастирању темпоралних предлошко-падежних адвербијала у савременом грчком и српском језику.

Дискусија и закључни део рада ће обухватити резимирање резултата истраживања, док ће бити указано и на предлоге за даља истраживања из ове области.

4.6. ПРЕЛИМИНАРНИ СПИСАК ЛИТЕРАТУРЕ

1. Аксић, К. (2017). *Семантика и прагматика предлога у савременом енглеском језику*. Необјављена докторска дисертација. Крагујевац: ФИЛУМ.
2. Антонић, И. (2006). Темпорална детерминација номиналном формом у акузативу у стандардном српском језику. У: *Когнитивнолингвистичка проучавања српског језика* (47–71). Београд: САНУ.
3. Арсенијевић Н. (2003). Акузатив с предлогом у савременом српском језику (I). У: *Зборник Матице српске за филологију и лингвистику*, 46/1 (107–263). Нови Сад: Матица српска,.
4. Арсенијевић Н. (2003). Акузатив у савременом српском језику (II). У: *Зборник Матице српске за филологију и лингвистику*, 46/2 (53–216) Нови Сад: Матица српска.
5. Бећић, М. (2021). Ово је трећи пут како се преселио. Перфекат или аорист у модерном грчком језику*?. Анали Филолошког факултета*, 33 (1), 49–64.
6. Бећић Ћосић, М. (2022). О неким предлозима у граматикама и приручницима за учење савременог грчког језика као страног. *Philologia Mediana,* 14, 573–586.
7. Белић, А. (1969). *Историја српскохрватског језика II: Речи са деклинацијом.* Београд: Научна књига.
8. Белић, А. (1998). *Општа лингвистика*. Београд: Завод за уџбенике и настана средства.
9. Бранунинг, Р. (2005). *Средњовековни и савремени грчки језик*. Београд: Карпос.
10. Даничић, Ђ. (1858). *Србска синтакса*. Београд: Књажеско-српска књигопечатња
11. Драгићевић, Р. (2012). *Творбено-семантичка анализа десупстантивних предлога у српском језику.* Београд: Филолошки факултет.

12. Дурбаба, О. (2011). *Теорија и пракса учења и наставе страних језика*. Београд: Завод за уџбенике.
13. Ивић, М. (1951–1952). О предлогу по у српскохрватском језику. *Јужнословенски филолог*, 19/1–4, 173–212.
14. Ивић М. (1955–1956). Из проблематике падежних временских конструкција. *Јужнословенски филолог*, 21/1–4, 165–214
15. Ивић М. (2005). *Значења српскохрватског инструментала и њихов развој*. Београд: САНУ.
16. Имами Маља, Н. (2018). Синкретизам генитива и датива у балканском ареалу. *Српски језик,* 23, 533–546.
17. Кликовац, Д. (2007). Предлошка значења у настави српског језика као страног: случај предлога у и на. У: *Српски као страни језик у теорији и пракси* (47−63). Београд: Филолошки факултет – Центар за српски као страни језик.
18. Ковачевић, М. (1981). Употреба приједлога *преко* у српскохрватском стандардном језику. *Наш језик*, XXV/3, 136–158.
19. Ковачевић, М. (2007). *Србистичке теме*. Крагујевац: Филолошко-уметнички факултет
20. Ковачевић, М. (2015). *О реченици и њеним члановима*. Београд: Јасен.
21. Ковачевић, М. (2016). Реченице с конверзијом прилошке адвербијалне допуне или одредбе и придјевског атрибута. У: *Језик, књижевност, значење. Језичка истраживања* (389–408). Ниш: Филозофски факултет.
22. Ломпар, В. (2016). Дефинисање и класификација предлога у сербокроатистичким граматикама. *Српски језик: студије српске и словенске*, XXI, 261–276.
23. Марић, Б. (2018). Синтаксичка деривација сложене реченице. У: *Синтакса сложене реченице у савременом српском језику* (663–686). Нови Сад/ Београд: Матица српска/Институт за српски језик САНУ.
24. Марковић, А. (2016). *Падежи и предлошко-падежне конструкције са квалитативним значењем у савременом српском књижевном језику (семантичко-синтаксичка анализа).* Необјављена докторска дисертација. Београд: Филолошки факултет.
25. Милошевић, Ј. (2017). *Синтаксички и семантички статус адвербијалних допуна у српском језику.* Необјављена докторска дисертација. Београд: Филолошки факултет.
26. Михаиловић, Љ. (1970). Контрастивно проучавање језика. *Књижевност и језик,* XVII/3–4, 334–340.
27. Мутавџић, П., Тодоровић, Д., Рађеновић, А. (2011). О перфекту у савременом грчком и о неким његовим сличностима са перфектом у српском језику. *Филолошки преглед,* XXXVIII/1, 83–103.
28. Мутавџић, П., Тодоровић, Д., Стојичић, В. (2011). Предлошко-падежне акузативне конструкције за изражавање темпоралног значења у савременом грчком језику и њихови преводни еквиваленти на српски. У: *Српски језик, књижевност, уметност* (149–157). Крагујевац: ФИЛУМ.
29. Мутавџић П., Стојичић, В. (2019). О ученим изразима у савременом грчком језику. У*: Језици и културе у времену и простору*, VIII/ 1 (59–76). Нови Сад: Филозофски факултет УНС.
30. Ненезић, С. (2013). Из синтаксе просте реченице: адвербијалне допуне. У: *Савремени токови у лингвистичким истраживањима*, 1 (183–201). Београд: Филолошки факултет Универзитета у Београду.
31. Новаковић, С. (1902). *Српска граматика.* Београд: Државна штампарија.
32. Пипер, П. (1990). Tertium comparationis у контрастивним и типолошким описима словенских језика. У: *Kontrastivna jezička istraživanja* (15–23). Novi Sad: Filozofski fakultet.
33. Пипер П., Антонић И., Ружић В., Танасић С., Поповић Љ., Тошовић Б. (2005). *Синтакса савременога српског језика, проста реченица*, Београд: САНУ.
34. Пипер П., Клајн И. (2013). *Нормативна граматика српског језика*. Нови Сад: Матица српска.

35. Поповић, Љ. (1966). Предлошки изрази у савременом српскохрватском језику. *Наш језик,* XV/3–4, 195–220.
36. Поповић, Љ. (2018). Синтакса таксиса. У: *Синтакса сложене реченице у савременом српском језику*, (491–595). Нови Сад/ Београд: Матица српска/ Институт за српски језик САНУ
37. Радовановић, М. (1977). Именица у функцији кондензатора. У: *Зборник за филологију и лингвистику* XX/1 (63–144); XX/2 (148–160). Нови Сад: Матица српска.
38. Рађеновић, А., Бећић Ћосић, М. (2022). Позиционирање перфекта у модерном грчком језику и његови преводни еквиваленти на српском. У: *Језици и културе у времену и простору* X/1 (423–430). Нови Сад: Универзитет у Новом Саду, Филозофски факултет.
39. Рађеновић, А. (2017). *Индикатив претерита у грчком и српском језику.* Необјављена докторска дисертација. Филолошки факултет Универзитета у Београду.
40. Симић, Р., Јовановић, Ј. (2002). *Српска синтакса I–IV.* Београд: Јасен
41. Станковић, С. (2009). О појму и развоју контрастивне анализе језика. *Зборник радова Филозофског факултета у Приштини*, 39, 65–77.
42. Станојевић, В. (2012). Перфективност и теличност у српском са освртом на ситуацију у француском језику. *Научни састанак слависта у Вукове дане*, 41/1, 141–155.
43. Станојчић Ж., Поповић Љ. (2011). *Граматика српскога језика.* Београд: Завод за уџбенике и наставна средства.
44. Стевановић, М. (1964). *Савремени српскохрватски језик*. Београд: Научна књига.
45. Стојановић, Љ. (1922). *Граматика за разред III гимназије*. Београд: Књижара Геце Кона.
46. Тријандафилидис, М. (1995). *Мала новогрчка граматика*. Тесалоника: Аристотелов универзитет у Тесалоники, Институт за новогрчке студије, Фондација Манолиса Тријандафилидиса.
47. Фелешко, К. (1995). *Значења и синтакса српскохрватског генитива*. Београд/Нови Сад: Орфелин/ Вукова задужбина/ Матица српска.
48. Хамидовић, К. (2018). *Усвајање глаголских образаца у енглеском језику код говорника српског језика.* Необјављена докторска дисертација. Крагујевац: ФИЛУМ.
49. Чутура, И. (2020). *Међуоднос прилога и прилошких израза у савременом српском језику*. Јагодина: Факултет педагошких наука.
50. Шафер, М. (2014). Временски адвербијали у драмама Марина Дражића. *Прилози проучавању језика,* 45, 27–58.
51. Adams, F. A. (1885). *The Greek Prepositions: Studied from Their Original Meanings as Designations.* New York: D. Appleton and Company.
52. Anagnostopoulou, E., Sevdali, C. (2020). Two modes of dative and genitive case assignment: Evidence from two stages of Greek. *Nat Lang Linguist Theory,* 38, 987–1051.
53. Antonić I. (2001). *Vremenska rečenica*. Novi Sad: Izdavačka knjižarnica Zorana Stojanovića.
54. Antonopoulou, E., Nikiforidou, K. (2011). Construction grammar and conventional discourse: A construction-based approach to discoursal incongruity. *Journal of Pragmatics*, 43/10, 2594–2609.
55. Batistić, T. (1972). *Lokativ u savremenom srpskohrvatskom književnom jeziku*. Beograd: Institut za srpskohrvatski jezik.
56. Blake, B. (2001). *Cases*. Cambridge: Cambridge University Press.
57. Bugarski, R. (1986). Terminologija kontrastivne lingvistike. U: *Kontrastivna jezička istraživanja* (383–390). Novi Sad: Filozofski fakultet.
58. Bugarski, R. (1996). *Predlozi over, under, above, below i beneath u savremenom engleskom jeziku.* Beograd: Čigoja.
59. Binnick, R. I. (1991). *Time and the Verb: A Guide to Tense & Aspect*. Oxford University Press: New York, Oxford.
60. Clark, H. (1973). Space, Time, Semantics, and the Child. *Cognitive Development and the Acquisition of Language* (27–63). New York: Academic Press.
61. Close, R.A. (1975). *Prepositions*. London: Longman Group Limited.
62. Comrie, B. (1976). *Aspect: An Introduction to the Study of Verbal Aspect and Related Problems*. Cambridge: Cambridge University Press.

63. Comrie, B. (1985). *Tense.* Cambridge: Cambridge University Press.
64. Dahl, Ö. (1985). *Tense and Aspect Systems*. Oxford: Blackwell.
65. De Angelis, G., Selinker, L. (2001). Interlanguage transfer and competing linguistic systems in the multilingual mind. In: *Cross-Linguistic Influence in Third Language Acquisition: Psycholinguistic Perspectives* (42–58). Clevedon: Multilingual Matters.
66. Di Pietro, R.J. (1971). *Language Structures in Contrast.* Boston: Newbury House.
67. Dirven, R. (1993). Dividing up physical and mental space into conceptual categories by means of English prepositions. In: *The semantics of prepositions* (73–99). New York: Mouton de Gruyter.
68. Đorđević, R. (2004). *Uvod u kontrastiranje jezika.* Beograd: Filološki fakultet Univerziteta u Beogradu.
69. Filipović, R. (1980). Kontrastivna analiza u okviru primijenjene lingvistike. U: *Godišnjak Saveza društava za primijenjenu lingvistiku Jugoslavije 4–5* (21–26). Zagreb: Savez društava za primijenjenu lingvistiku Jugoslavije.
70. Gass, S., Selinker, L. (1983). *Language transfer in language learning*. Rowley, MA: Newbury House.
71. Haspelmath, M. (1997). *From Space to Time. Temporal Adverbials in the World's Languages*. München: LINCOM Europa.
72. Holton, D., Mackridge, P., Philippaki-Warburton, I. (2004). *Greek: a comprehensive grammar of the modern language*. New York: Routledge.
73. Holton, D., Mackridge, P. & Φιλιππάκη-Warburton, Ει. (2000). *Γραμματική της ελληνικής γλώσσας*. Αθήνα: Εκδόσεις Πατάκη.
74. Horrocs, G. (2010). *Greek: A History of the Language and its Speakers.* New Jersey: John Wiley & Sons.
75. Ivić, M. (2001). *Lingvistički ogledi*. Beograd: Prosveta.
76. Jackendoff, R. (1983). *Semantics and cognition*. Cambridge/MA: MIT Press.
77. Jakobson, R. (1984). Contribution to the General Theory of Case: General Meanings of the Russian Cases, In: *Roman Jakobson, Russian and Slavic Grammar: Studies 1931−1981* (59−103). Berlin: Mouton de Gruyter
78. James, C. (1980). *Contrastive Analysis*. London: Longman
79. Jarvis, S., Pavlenko, A. (2008). *Crosslinguistic influence in language and cognition.* New York: Routledge.
80. Katičić R. (2002). *Sintaksa hrvatskoga književnog jezika*. Zagreb: HAZU.
81. Klikovac D. (2006). *Semantika predloga, studija iz kognitivne lingvistike*. Beograd: Filološki fakultet.
82. König, E., Gast, V. (2007). *Understanding English-German Contrasts*. Berlin: Erich Schmidt Verlag.
83. Kordić S. (1995). *Relativna rečenica.* Zagreb: Hrvatsko filološko društvo.
84. Kovačević M., Rebić Č., Baotić J., Okuka M. (1991). *Naš jezik, udžbenik hrvatskosrpskog-srpskohrvatskog jezika za 3. razred srednjih škola*. Sarajevo: Svjetlost.
85. Krijezi, M. (2012). *Značenje predloga u albanskom i srpskom jeziku*. Neobjavljena doktorska disertacija. Beograd: Filološki fakultet.
86. Krzeszowski, T. (2011). *Trends in Linguistics. Studies and Monographs [TiLSM]: Contrasting Languages: The Scope of Contrastive Linguistics*. Meuchen, DEU: Walter de Gruyter.
87. Lakoff, G., Johnson, M. (1980). *Metaphors we Live by*. Chicago: University of Chicago Press.
88. Langacker, R. (2013). *Essentials of Cognitive Grammar*. Oxford: Oxford University Press.
89. Luraghi S. (2003). *On the Meaning of Prepositions and Cases: The expression of semantic roles in Ancient Greek.* Amsterdam; Philadelphia: John Benjamins.
90. Luraghi, S. (2006). Greek prepositions: patterns of polysemization and semantic bleaching. In: *Word Classes and Related Topics* (487–499). Peeters: Louvainla-Neuve.
91. Lyons, J. (1977). *Semantics.* Cambridge: Cambridge University Press
92. Lyons, J. (1995*). Linguistic Semantics: An Introduction*. Cambridge: Cambridge University Press.

93. Mackridge, P. (1985). *The Modern Greek Language: A Descriptive Analysis of Spoken Modern Greek*. Oxford: Oxford University Press.
94. Maretić, T. (1931). Gramatika hrvatskoga ili srpskoga književnog jezika. Zagreb: Matica hrvatska.
95. Mertyris, D. (2014). *The loss of the genitive in Greek: a diachronic and dialectological analysis*. Ph.D. thesis. Melbourne: La Trobe University.
96. Michaelis, L. (1998). *Aspectual grammar and past-time reference.* New York: Routledge.
97. Michaelis, L. (2006). Time and Tense. In: *The Handbook of English Linguistics* (220–243). Oxford: Blackwell.
98. Miller, G., Johnson-Laird, Ph. (1976). *Language and Perception*. Cambridge: Cambridge University Press.
99. Mihailović, Lj. (1980). Lingvistički pojam kontrasta. U: *Kontrastivna jezička istraživanja* (11–14). Novi Sad: Filozofski fakultet.
100. Moser, A. (1994). Aspect as a theoretical issue and as a problem in the teaching of Greek as a foreign language. In: *Griego, Lengua y Cultura* (73–88). Madrid: Cuadernos del Tiempo Libre, Coleccion Expolingua.
101. Moser, A. (2003). Tense, Aspect and the Greek Perfect. In: *Perfect Explorations* (235–252). Berlin: Mouton de Gruyter.
102. Odlin, T. (2022). *Explorations of Language Transfer.* Bristol: Multilingual Matters.
103. Povolna R. (1998). Some Notes on Spatial and Temporal Adverbials in English Conversations. In: *Sborník prací Filozofické fakulty brněnské univerzity. Řada S, anglistická* 47 (87–108). Brno: Masarykova univerzita, Filozofická fakulta.
104. Pranjković, I. (1994). Vremenski prijedlozi u hrvatskome jeziku. *Flumensia*, 1/2, 63–69.
105. Radojević, D. (2014). *Kontrastivna analiza funkcija predloških konstrukcija u italijanskom i padeža u srpskom jeziku*. Neobjavljena doktorska disertacija. Beograd: Filološki fakultet.
106. Ralli, A. (2006). Syntactic and morphosyntactic phenomena in Modern Greek dialects. The state of the art. *Journal of Greek Linguistics,* 7, 121–160.
107. Ringbom, H. (2001). Lexical transfer in L3 production. In: *Cross-linguistic Influence in Third Language Acquisition: Psycholinguistic Perspectives* (59–68). Clevedon: Multilingual Matters.
108. Rodriguez Somolinos, H. (2013). What does ἐπί really mean? Contact and dimensionality of the landmark as basic semantic categories in the locative prepositional phrases with ἐπί. *Journal of Latin Linguistics (JOLL),* 12(2), 199–230.
109. Saint-Dizier, P. (2006). *Syntax and Semantics of Prepositions*. Dordrecht: Springer.
110. Sandfeld, K. (1930). *Balkanski jezici. Knjiga o Balkanu I*. Beograd: Balkanski institut.
111. Savić, M., Anđelković, D. (2004). The Acquisition of Prepositions in Serbian: Factors and Mechanisms of Development. *Psihologija,* 37 (4), 415–450.
112. Setatos, M. (1983). Ο Παρακείμενος στην Κοινή Ελληνική. In: *Studies in Greek Linguistics. Proceedings of the 4th annual meeting of the Department of Linguistics* (101–103). Thessaloniki: Aristotle University of Thessaloniki.
113. Talmy, L. (1983). How language structures space. In: *Spatial Orientation: Theory, Research and Application* (225–282). New York: Plenum Press.
114. Taylor, J. (1993). Prepositions: patterns of polysemization and strategies of disambiguation. In: *The Semantics of Prepositions: From Mental Processing to Natural Language Processing* (151–175). Boston: De Gruyter Mouton, 2011.
115. Thalberg, I. (1963). *Tenses and Now*. The Philosophical Quarterly, 13(53), 298–310.
116. Tsiotsiou-Moore, M. (2008). *Βασική Γραμματική της Ελληνικής Γλώσσας για αγγλόφωνους*. Θεσσαλονίκη: University Studio Press.
117. Vujović, M. (2021). Greške u građenju i upoterbi glagolskih vremena i načina kod srbofonih studenata italijanskog kao L2 i španskog kao L3 usled negativnog transfera srodnih jezika. *Методички видици*, 12 (12), 267–288.
118. Whorf, B. (1956). *Language, Thought, and Reality – Selected Writings of Benjamin Lee Whorf*. Cambridge, MA: MIT. Press.

119. Williams, S., Hammarberg, B. (1998). Language switches in L3 production: Implications for a polyglot speaking model. *Applied Linguistics,* 19 (3), 295–333.
120. Xydopoulos, G. (1996). *Tense, Aspect and Adverbials in Modern Greek.* Doctoral thesis. University College London.
121. Yates, J. (2020). *Prepositions.* New York: Kaplan.
122. Zwarts, J., Winter, Y (2000). Vector Space Semantics: A model-theoretic analysis of locative prepositions. *Journal of Logic, Language and Information,* 9, 169–211.
123. Αναστασιάδη-Συμεωνίδη, Α. (2003). Η μορφολογική δομή της νέας ελληνικής και η διδακτική της. *Γλωσσολογία,* 15, 25–34.
124. Αναστασιάδη-Συμεωνίδη, Α., Φλιάτουρας, Α. (2018). Από το λόγιο επίπεδο της νέας ελληνικής στην αρχαία ελληνική: Εφαρμογή και διδακτικές προοπτικές. *Μελέτες για την ελληνική γλώσσα,* 39: 37–50.
125. Αντωνίου, Μ. (2006). Ο Παρακείμενος Α' της Νέας Ελληνικής. *Γλωσσολογία*, 17, 93–109.
126. Γαβριηλίδου, Ζ., Μητσιάκη, Μ., Φλιάτουρας, Α., (2021). *100 βασικές έννοιες για τη γλωσσολογία*. Αθήνα: Gutenberg.
127. Γούτσος, Δ. & Φραγκάκη, Γ. (2015). *Εισαγωγή στη γλωσσολογία σωμάτων κειμένων.* Αθήνα: Σύνδεσμος Ελληνικών Ακαδημαϊκών Βιβλιοθηκών.
128. Δεμίρη-Προδρομίδου, Ε., Καμαριανού-Βασιλείου, Ρ. (2002). *Νέα ελληνικά για μετανάστες, παλιννοστούντες, πρόσφυγες και ξένους Β' επίπεδο «... και καλή επιτυχία».* Αθήνα: ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ.
129. Θωμόπουλος, Γ. (1945). *Γραμματική της Νεοελληνικής Κοινής*. Αθήνα: Φλεβάρης.
130. Κάνδρος, Π., Λανάρης, Ε., Μουμτζάκης, Α., Τάνης, Δ., Τσολάκης, Χ. (1996). *Νεοελληνική Γλώσσα Α' Γυμνασίου*. Αθήνα: ΟΕΔΒ.
131. Καρανικόλας, Α., Σπυρόπουλος, Η., Αγγελίδου, Δ., Βετσοπούλου, Μ., Γρηγοριάδης, Ν., Κάνδρος, Α., Καρπούζα, Δ., Λαναρής, Ε., Μουμτζάκης, Α., Τομπαΐδης, Δ., Τσολάκης, Χ. (2006). *Συντακτικό της Νέας ελληνικής Α', Β' και Γ' Γυμνασίου*. Αθήνα: ΟΕΔΒ.
132. Καλογεροπούλου, Β. (2021). *Η διαχρονική ανάλυση της πρόθεσης υπέρ και η διδασκαλία της στο σχολείο*. Διπλωματική εργασία. Πάτρα: Ελληνικό Ανοιχτό Πανεπιστήμιο.
133. Μόζερ, Α. (1988). Από τη σύνθεση στην ανάλυση: παρατηρήσεις με βάση την εξέλιξη του Παρακειμένου. *Μελέτες για την Ελληνική Γλώσσα,* 9, 99–112.
134. Μόζερ, Α. (2005). *Άποψη και χρόνος στην ιστορία της Ελληνικής.* Αθήνα: Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών.
135. Μπαμπινιώτης, Γ. (1998). *Λεξικό της Νέας Ελληνικής Γλώσσας*. Αθήνα: Κέντρο Λεξικολογίας.
136. Μπέλλα, Σ. (2011). *Η δεύτερη γλώσσα: κατάκτηση και διδασκαλία*. Εκδόσεις Πατάκη.
137. Νάκας, Α. (1987). *Επιρρηματικά της Νέας ελληνικής (προβλήματα υποκατηγοριοποίησης).* Διδακτορική διατριβή. Αθήνα: Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών.
138. Σακελλαρίου, Α. (2000). *Διδακτική της ελληνικής ως δεύτερης/ξένης γλώσσας*. Αθήνα: Γρηγόρης.
139. Σαραφίδου, Τ. (2003). *Θέματα σύνταξης και λόγου της νέας ελληνικής γλώσσας*. Αθήνα: Εκδόσεις Σταμούλη.
140. Τζάρτζανος, Α. (1946). *Νεοελληνική Σύνταξις (της Κοινής Δημοτικής)*. Αθήνα: Οργανισμός Εκδόσεων Σχολικών Βιβλίων.
141. Τζιμώκας, Δ. (2018). *Γραμματικά λάθη των μαθητών της νέας ελληνικής ως δεύτερης γλώσσας και η κωδικοποίησή τους βάσει ηλεκτρονικών σωμάτων κειμένων*. Διδακτορική διατριβή. Αθήνα: Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών.
142. Τριανταφυλλίδης, Μ. (2002). *Νεοελληνική Γραμματική (της Δημοτικής)*. Ινστιτούτο Νεοελληνικών Σπουδών: Ίδρυμα Μανόλη Τριανταφυλλίδη.
143. Τσολάκης, Χ. (1981). *Νεοελληνική Γραμματική της Ε΄ και Στ΄ Δημοτικού.* Αθήνα: ΟΕΣΒ.
144. Φιλιππάκη-Warburton, Ει., Γεωργιαφέντη, Μ., Κοτζόγλου Γ., Λουκά, Μ. (2011). *Γραμματική Ε' και Στ' Δημοτικού.* Αθήνα: ΟΕΔΒ.
145. Χατζησάβας, Α. (1992). Το βασικό λεξιλόγιο της ελληνικής. Στα: *Πρακτικά του Διεθνούς Συμποσίου για τη Σύγχρονη Ελληνική Γλώσσα* (71–88). Αθήνα: ΟΕΔΒ
146. Χατζισαββίδης, Σ, Χατζισαββίδου, Α. (2016). *Γραμματική Νέας Ελληνικής Γλώσσας Α', Β', Γ' Γυμνασίου*. Αθήνα: ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ.

147. Χιώτη, Α. (2010). *Οι παγιωμένες εκφράσεις της νέας ελληνικής: Ιστορική διάσταση, ταξινόμηση και στερεοτυπικότητα*. Διδακτορική διατριβή. Θεσσαλονίκη: Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης.
148. Ψάλτου-Joycey, A. (1991). *The Temporal, Aspectual, and Pragmatic Functions of the Perfect in Modern Greek*. Doctoral thesis. Aristotle University, Thessaloniki.

Корпусни извори:
http://web-corpora.net/GreekCorpus/search
http://www.korpus.matf.bg.ac.rs/prezentacija/korpus.html

V ЗАКЉУЧАК О ОЦЕНИ НАУЧНЕ ЗАСНОВАНОСТИ ТЕМЕ

Увидом у биографију и библиографију Комисија констатује да кандидаткиња **Маја Бећић Ћосић** испуњава све услове за израду докторске дисертације.

Комисија констатује да **др Анка Рађеновић** испуњава услове предвиђене Стандардима за акредитацију студијских програма докторских академских студија и подобна је да за предложену тему буде ментор.

На основу свега наведеног о предмету, хипотезама, постављеним циљевима, методу рада и очекиваним резултатима, Комисија констатује да је предложена тема **„Темпорални предлошко-падежни адвербијали уз дуративне глаголе у савременом грчком и српском језику“** својом сложеношћу, актуелношћу и значајем за научну област којој припада подобна за израду докторске дисертације.

Комисија за оцену научне заснованости теме докторске дисертације предлаже Наставно-научном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да донесе одлуку о прихватању позитивног Извештаја о оцени научне заснованости теме „Темпорални предлошко-падежни адвербијали уз дуративне глаголе у савременом грчком и српском језику“, коју је предложила кандидаткиња Маја Бећић Ћосић, да за ментора именује др Анку Рађеновић и да је, у складу са прописима, упути Већу научних области друштвено-хуманистичких наука Универзитета у Београду на разматрање.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ:

1. _____
Доц. др Војкан Стојичић
председник Комисије

2. _____
Проф. др Милош Ковачевић
члан Комисије

3. _____
Проф. др Дарко Тодоровић
члан Комисије